

D.2.2.1.

Struktura i funkcije Centra za inovacije u socijalnoj skrbi, te interne procedure i protokoli za provedbu inovativnih praksi i strategija suradnje

Autori: VP – PGŽ

Status: Finalno

Veljača 2026.

Interreg

Sofinancira
EVROPSKA UNIJA
Sufinancira
EUROPSKA UNIJA

Slovenija – Hrvatska

CENTINOSS

centinoss

PRIZNANJE

Rad na ovom dokumentu podržan je od strane INTERREG PROGRAMA SLOVENIJA - HRVATSKA u okviru projekta: "CENTar za INOVacije u Socijalnoj Skrbi (CENTINOSS)" (ID projekta: SIHR00165).

ODRICANJE

Sadržaj ovog dokumenta predstavlja samo stajališta autora i njegova je isključiva odgovornost te se ne može smatrati da isti odražava stajališta Programa prekogranične suradnje INTERREG SLOVENIJA - HRVATSKA. Program INTERREG SLOVENIJA - HRVATSKA ne prihvaća nikakvu odgovornost za korištenje informacija koje sadrži.

I. OPĆE ODREDBE

Ovim dokumentom detaljno se uređuje struktura, način upravljanja, organizacijski položaj, operativni okvir i osnovni principi djelovanja Centra za inovacije u socijalnoj skrbi, u svrhu realizacije Aktivnosti 2.2 prijavnog obrasca projekta. U prijavnom obrascu izrijekom je navedeno da je potrebno definirati strukturu Centra, njegove funkcije te razviti interne procedure i protokole za provedbu inovativnih praksi i strategija suradnje.

Predmet ovog dokumenta obuhvaća normativno utvrđivanje: pravne prirode Centra, njegove prekogranične strukture, organizacijskog modela na lokalnoj i prekograničnoj razini, uloga i odgovornosti voditelja, načina upravljanja i izvještavanja, povezanosti s postojećim institucijama domaćinima, načela djelovanja u skladu s međunarodno prepoznatim modelima inovacijskih laboratorija u javnom sektoru.

U skladu s prijavnim obrascem, Centar predstavlja mehanizam za razvoj novih praksi i strategija suradnje u području socijalnih usluga. Stoga se ovim dokumentom utvrđuje organizacijski okvir koji omogućuje provedbu te svrhe bez uspostave nove pravne osobe, već kroz integraciju u postojeće institucionalne strukture. Ovaj dokument ima karakter formalnog upravno-normativnog akta, primjenjivog u obje države sudionice, uz poštivanje njihovih institucionalnih okvira.

II. PROGRAMSKI OKVIR

Socijalne inovacije definiraju se kao nove ideje (proizvodi, usluge i modeli) koje istodobno rješavaju društvene izazove, zadovoljavaju socijalne potrebe i stvaraju nove socijalne odnose među skupinama društva (Murray i sur. 2010).

Na razini Europske unije socijalne inovacije prepoznate su kao jedno od ključnih područja razvoja javnih politika usmjerenih na jačanje socijalne uključenosti, otpornosti i kohezije, modernizaciju sustava socijalne skrbi, poticanje zapošljavanja te razvoj socijalne ekonomije, pri čemu se naglasak stavlja na razvoj i širenje inovativnih i održivih rješenja koja mogu doprinijeti sustavnim promjenama i učinkovitijem odgovoru na složene društvene izazove. Za razvoj socijalnih inovacija na razini Europske unije posebno je značajna prekogranična suradnja jer omogućuje sustavni prijenos, prilagodbu i širenje inovativnih rješenja između različitih država članica, potiče uzajamno učenje te izgradnju inovativnog kapaciteta javne uprave. Također suradnja među državama članicama doprinosi ostvarivanju šireg, transnacionalnog učinka u skladu s ciljevima Europske teritorijalne suradnje (Interreg) i kohezijske politike.

Europski socijalni fond plus (ESF+) predstavlja središnji instrument EU kojim se, uz ostalo, podupiru mjere u području socijalne uključenosti te razvoj inovativnih pristupa u socijalnim politikama i uslugama.

Europski stup socijalnih prava (Međuinstitucionalna proklamacija; SL C 428, 13.12.2017.) predstavlja temeljni političko-normativni okvir "socijalne Europe" koji usmjerava politike socijalne zaštite i uključenosti te daje širi kontekst razvoju socijalnih inovacija u državama članicama.

Akcijski plan za socijalnu ekonomiju (COM(2021) 778) je ključni strateški dokument Europske komisije koji izričito navodi cilj jačanja socijalnih inovacija i podrške socijalnoj ekonomiji (uključujući inoviranje i skaliranje rješenja).

Bitno je istaknuti ulogu Europskog centra kompetencija u području socijalnih inovacija (European Competence Centre for Social Innovation) koji ima cilj ubrzati usvajanje i širenje provjerenih inovativnih rješenja u područjima zapošljavanja, obrazovanja i socijalne uključenosti. Također važno je spomenuti da je putem Europskog socijalnog fonda za razdoblje 2014.–2020. i programa Europske unije za zapošljavanje i socijalne inovacije (EaSI), pružena financijska potpora za realizaciju 6 projekata temeljenih na partnerskom konzorciju većeg broja članica EU, a koji su usmjereni na uspostavu nacionalnih centara kompetencija u području socijalnih inovacija. Projekti poput BuiCaSuS, ESIA, FUSE, PEnCIL, SEED i SI PLUS obuhvaćaju 25 država te 148 organizacija. Nacionalni centri kompetencija zaduženi su za početno mapiranje sustava socijalnih inovacija u svakoj zemlji te će provoditi sljedeće aktivnosti: izrada zajedničke strategije i akcijskog plana za promicanje socijalnih inovacija, povezivanje različitih vrsta dionika te razvoj zajedničkog zagovaračkog djelovanja, provedba aktivnosti jačanja kapaciteta dionika u skladu s njihovim potrebama, pružanje potpore dionicima u učinkovitom korištenju dostupnih sredstava Europske unije (ESF+ i drugi fondovi i programi EU) te poticanje transnacionalnog povezivanja dionika socijalnih inovacija radi razmjene iskustava i suradnje s partnerima diljem Europske unije. Slovenija i Hrvatska bile su uključene u jedan od navedenih projekata što je jasan pokazatelj da postoje kvalitetni preduvjeti za kvalitetan razvoj socijalnih inovacija.

Kroz projekt prekogranične suradnje Interreg Slovenija-Hrvatska pod nazivom „CENTar za INOvacije u Socijalnoj Skrbi – CENTINOSS“ oslanjamo se na postojeće primjere dobre prakse jer nastojimo uspostaviti Centar za inovacije koji će imati dvije dislocirane jedinice (Slovenija i Hrvatska), a koji će djelovati kao prekogranični centar kompetencija u području socijalnih inovacija.

Sustavi socijalne skrbi u Republici Sloveniji i Republici Hrvatskoj suočeni su s kompleksnim društvenim izazovima koji zahtijevaju interdisciplinarnu, prilagodljivu i inovativnu pristupe u razvoju i provedbi socijalnih usluga.

Iako se pojedinačne inovativne inicijative provode kroz projekte financirane sredstvima Europske unije (ESF+, Horizon, Interreg), njihov razvoj odvija se pretežito projektno i fragmentirano, bez trajno uspostavljenog institucionalnog mehanizma koji bi osiguravao sustavnu koordinaciju, testiranje, evaluaciju i integraciju inovativnih rješenja u redovne procese javne uprave.

U dostupnim strateškim i programskim dokumentima na nacionalnoj i regionalnoj razini Republike Slovenije i Republike Hrvatske nije identificiran formalno strukturiran i prekogranično koordiniran institucionalni okvir za sustavan razvoj socijalnih inovacija u javnom sektoru.

Postojeći pristupi razvoju socijalnih inovacija temelje se pretežito na vremenski ograničenim projektnim inicijativama te ne osiguravaju kontinuirani mehanizam prijenosa inovacija u sustav javne uprave niti trajno prekogranično umrežavanje i razmjenu znanja.

Radi prevladavanja utvrđene institucionalne praznine postoji potreba za uspostavom trajnog i strukturiranog mehanizma koji će omogućiti sustavan razvoj, testiranje, evaluaciju i integraciju socijalnih inovacija u sustav socijalne skrbi.

Takav mehanizam mora biti: povezan sa postojećim organizacijskim strukturama u području socijalne skrbi (pružatelji usluga, tijela javne vlasti), operativno fleksibilan radi provedbe pilot-aktivnosti i eksperimentiranja, te usmjeren na jačanje prekogranične suradnje i prijenos znanja. Bitno je istaknuti da je potpora od najviše rukovodeće razine od presudne važnosti za uspjeh takvog mehanizma.

Centar se u početnoj fazi organizira kao programska aktivnost u okviru postojećih institucionalnih struktura u Republici Sloveniji i Republici Hrvatskoj, s ciljem postupnog jačanja njegove funkcionalne uloge u razvoju i koordinaciji socijalnih inovacija na prekograničnom području.

Uspostavom Centra očekuje se: smanjenje fragmentiranosti inovacijskih inicijativa, povećanje institucionalnih kapaciteta za razvoj i provedbu socijalnih inovacija, učinkovitiji prijenos inovativnih rješenja u redovne procese javne uprave s naglaskom na područje socijalne skrbi, te jačanje prekogranične suradnje i sustavnog učenja.

Također, znanstvena istraživanja i stručne publikacije u području upravljanja inovacijama u javnom sektoru jasno ukazuju prednosti formiranja interdisciplinarnih timova stručnjaka koji su educirani u područjima poput dizajna usluga, etnografije, dizajnerskog promišljanja, lean pristupa, bihevioralnih poticaja. Kako bi se mogao uspostaviti takav tim za inovacije potrebno je osigurati stabilno financiranje od strane ključnih dionika (središnja razina vlasti, županije, gradovi i općine, akademska zajednica).

Kroz Centinoss projekt formiran je i educiran prekogranični tim za inovacije (i-team) te su uređeni i opremljeni prostori dislociranih jedinica Centra za inovacije u socijalnoj skrbi (lokaliteti Žalec i Rijeka). Kako bi se osigurala dugoročna održivost Centra u ovom materijalu se predlaže optimalni model njegovog funkcioniranja.

III. STRUKTURA CENTRA ZA INOVACIJE U SOCIJALNOJ SKRBI

U početnoj fazi Centar za inovacije u socijalnoj skrbi uspostavlja se kao prekogranična programska aktivnost povezana s postojećim institucionalnim strukturama u Republici Hrvatskoj i Republici Sloveniji, organizirana kroz dvije dislocirane jedinice: u Republici Hrvatskoj (Rijeka, u suradnji Primorsko-goranske županije i Doma Kantrida) te u Republici Sloveniji (Žalec, unutar Doma Nina Pokorn Grmovje). Centar nema pravnu osobnost te djeluje na temelju programske suradnje između institucija partnera, pri čemu se administrativna i organizacijska potpora osigurava kroz njihove postojeće kapacitete, sukladno važećim propisima i internim aktima.

U drugoj fazi razvoja, planiranoj za razdoblje nakon završetka provedbe projekta, predviđa se daljnje funkcionalno jačanje organizacijskog modela Centra kroz formalizaciju suradnje i preciznije definiranje zaduženja unutar institucija partnera.

U Republici Sloveniji predviđa se uspostava formalnog partnerskog okvira između Doma Nine Pokorn Grmovje i ustanove Alma Mater Europaea, s ciljem osiguravanja organizacijske i stručne potpore dislociranoj jedinici Centra. Prostorni i organizacijski uvjeti rada mogu se osiguravati na više lokaliteta, sukladno dogovoru partnera i njihovim internim aktima. Suradnja između pružatelja socijalnih usluga i akademske zajednice usmjerena je na jačanje stručnih kapaciteta te uključivanje tema socijalnih inovacija u obrazovne i istraživačke aktivnosti. Takva suradnja značajno će povećati mogućnost razvoja Centra kroz apliciranje na natječaje financirane EU sredstvima.

U Republici Hrvatskoj dislocirana jedinica trenutačno djeluje kroz partnersku suradnju između Doma za starije osobe „Kantrida“ Rijeka i Primorsko-goranske županije. U daljnjem razvoju modela predviđa se mogućnost funkcionalnog povezivanja dislocirane jedinice s Upravnim odjelom za socijalnu politiku i mlade Primorsko-goranske županije, kroz eventualne izmjene relevantnih internih akata, uključujući Pravilnik o unutarnjem redu. U okviru takvog modela moguće je definirati zaduženja pojedinih službenika vezana uz obavljanje poslova voditelja Centra te administrativnih i programskih aktivnosti. Ovakav razvojni pristup usmjeren je na postupno jačanje funkcionalne povezanosti Centra s javnom upravom, osiguravanje njegove dugoročne održivosti te stvaranje stabilnog organizacijskog okvira za razvoj i koordinaciju socijalnih inovacija na prekograničnom području.

CENTINOSS

Struktura Centra temelji se na modelu inovacijskih laboratorija u javnom sektoru koji se u stručnoj literaturi definiraju kao „partnerski prostori u kojima javna tijela i druge organizacije eksperimentiraju s novim načinima rješavanja postojećih društvenih problema” (UNDP publikacija „Growing government innovation labs: An insider's guide). Sukladno tome, Centar je zamišljen kao horizontalna platforma suradnje koja povezuje različite razine upravljanja i pružatelje socijalnih usluga, nadilazeći sektorske i organizacijske granice.

Organizacijska struktura Centra obuhvaća:

- Lokalnu razinu – svaka dislocirana jedinica ima imenovanog voditelja odgovornog za operativnu provedbu aktivnosti, koordinaciju s institucijom domaćinom te provedbu inovacijskih procesa u skladu s definiranim metodologijama. Voditelj dislocirane jedinice u Žalcu (Slovenija) je Monika Doberšek, a voditelj dislocirane jedinice u Rijeci (Hrvatska) je Daniel Trošić.
- Prekograničnu razinu koordinacije – voditelj Centra u Rijeci obavlja funkciju prekograničnog koordinatora, osiguravajući usklađenost planova rada, razmjenu znanja i zajedničko razvijanje inovativnih rješenja. Prekogranični koordinador rada Centra je Daniel Trošić.
- Stručnu operativnu jezgru (prekogranični i-team) – interdisciplinarni tim educiran za primjenu metoda dizajna usluga, dizajnerskog promišljanja, Lean pristupa te izrade prototipa putem 3D tehnologije. Prekogranični i-team ima 8 članova, a čine ga: Monika Doberšek, Lidija Jazbec i Veronika Falant iz Doma Nina Pokorn Grmovje, Marina Drozdek, Barbara Škrobonja i Mariza Milaković iz Doma za starije osobe „Kantrida“ Rijeka te Dragica Marač i Daniel Trošić iz Primorsko-goranske županije. Bitno je istaknuti da se nakon formalnog završetka projekta planira proširiti i-team na nove članove/ice iz Slovenije i Hrvatske, čime će se osigurati dugoročna održivost Centra kao mehanizma za razvoj i provedbu socijalnih inovacija u sustavu socijalne skrbi na prekograničnom području.

Takva struktura omogućuje fleksibilnost i prilagodljivost, uz istodobno jasno definiranu odgovornost i upravljački okvir između partnera. Centar predstavlja agilan mehanizam za razvoj i testiranje inovativnih rješenja u području socijalne skrbi.

IV. FINANCIRANJE CENTRA

U početnoj fazi djelovanja Centra za inovacije u socijalnoj skrbi financiranje se osigurava kroz participaciju institucija partnera, sukladno njihovim financijskim planovima i važećim internim aktima. Financijska sredstva u ovoj fazi namijenjena su pokriću osnovnih operativnih troškova (režijski troškovi, potrošni materijal, stručna literatura te, prema potrebi, vanjske usluge poput edukacija i stručne podrške).

Troškove vezane uz dislociranu jedinicu u Republici Sloveniji osigurava Dom Nine Pokorn Grmovje, u okviru svojih raspoloživih kapaciteta i sukladno važećim financijskim propisima. Troškove vezane uz dislociranu jedinicu u Republici Hrvatskoj osigurava Dom za starije osobe „Kantrida“ Rijeka, u okviru svojih organizacijskih i financijskih mogućnosti.

U početnoj fazi nisu predviđena nova zapošljavanja u okviru dislociranih jedinica, već se aktivnosti Centra provode korištenjem postojećih kadrovskih kapaciteta institucija partnera (rad članova prekograničnog tima za inovacije – i-team).

U drugoj fazi razvoja Centra predviđa se postupno jačanje i diverzifikacija modela financiranja, uz zadržavanje načela fiskalne održivosti i institucionalne odgovornosti.

U Republici Sloveniji financiranje dislocirane jedinice može se osiguravati kroz formalizirani partnerski okvir između Doma Nine Pokorn Grmovje i Sveučilišta Alma Mater Europaea, sukladno njihovim internim aktima i financijskim planovima. Također se može razmotriti mogućnost uključivanja drugih relevantnih dionika (nadležnog ministarstva, jedinica lokalne samouprave i drugih institucija), ovisno o raspoloživim programima i proračunskim mogućnostima.

U Republici Hrvatskoj financiranje dislocirane jedinice može se osiguravati kroz financijski plan Doma za starije osobe „Kantrida“ Rijeka te kroz Proračun Primorsko-goranske županije, sukladno odlukama nadležnih tijela i važećim propisima. Dodatno, može se razmotriti sklapanje partnerskih sporazuma s visokoškolskim ustanovama i jedinicama lokalne samouprave radi sufinanciranja pojedinih aktivnosti Centra (primjerice programa društveno korisnog učenja ili provedbe akcijskih istraživanja), u opsegu i pod uvjetima koji će biti definirani posebnim sporazumima.

S obzirom na osnivačka prava Primorsko-goranske županije nad ustanovama socijalne skrbi (Primorsko-goranska županija osnivač je 5 ustanova socijalne skrbi), može se razmotriti model dobrovoljne godišnje participacije ustanova u financiranju pojedinih aktivnosti Centra, u okvirnim iznosima koji će se definirati sukladno njihovim financijskim planovima i uz prethodnu suglasnost nadležnih tijela.

Radi osiguravanja dugoročne održivosti i daljnjeg razvoja aktivnosti Centra, može se aplicirati na relevantne pozive i natječaje financirane sredstvima Europske unije, uključujući, ali ne ograničavajući se na: Europski socijalni fond plus (ESF+), Interreg (Europska teritorijalna suradnja), Erasmus+ i Horizon Europe.

Sudjelovanje u navedenim programima ovisit će o raspoloživim pozivima, prihvatljivosti partnera te odlukama nadležnih tijela institucija partnera. Eventualno odobrena sredstva koristit će se za provedbu razvojnih, istraživačkih, edukativnih i inovacijskih aktivnosti u skladu s pravilima pojedinog programa.

V. FUNKCIJE CENTRA ZA INOVACIJE U SOCIJALNOJ SKRBI

Centar za inovacije u socijalnoj skrbi ima sljedeće funkcije:

1. Razvoj i testiranje socijalnih inovacija
2. Povezivanje dionika i izgradnja mreža suradnje (na nacionalnoj i međunarodnoj razini)
3. Prijenos i prilagodba primjera dobre prakse iz inozemstva
4. Aktivnosti usmjerene na društveno korisno učenje
5. Sudjelovanje u provedbi razvojnih planova i akcijskih dokumenata
6. Analiza problema i provedba akcijskih istraživanja
7. Mjerenje učinaka socijalnih inovacija
8. Jačanje kapaciteta i razvoj kulture inovacija u javnom sektoru
9. Prijenos rješenja u sustav javne uprave

Ad 1. Razvoj i testiranje socijalnih inovacija provodi se kroz strukturirani inovacijski ciklus koji obuhvaća: identifikaciju i razradu ideja, izradu prototipa, pilot-provedbu te evaluaciju učinaka. Proces je usmjeren na razvoj operativno primjenjivih rješenja koja se mogu integrirati u sustav javne uprave, pri čemu je naglasak na praktičnoj primjeni i dokazivanju učinkovitosti, a ne isključivo na izradi analitičkih izvještaja ili preporuka.

Pilot-intervencije provode se na ograničenom, ali reprezentativnom uzorku korisnika ili institucija, s ciljem testiranja ključnih pretpostavki (hipoteza) i prikupljanja podataka potrebnih za donošenje informiranih odluka. Testiranje se provodi iterativno, uz prilagodbe temeljem prikupljenih povratnih informacija i rezultata mjerenja.

Po završetku pilot-faze izrađuje se evaluacijski izvještaj koji sadrži analizu učinaka, procjenu izvedivosti i preporuke za daljnje postupanje. Na temelju rezultata evaluacije priprema se prijedlog za širu primjenu inovativnog rješenja, uključujući prijedlog modela institucionalne integracije i potrebnih organizacijskih prilagodbi.

Centar osigurava metodološki okvir, stručnu i koordinacijsku potporu institucijama partnerima tijekom svih faza inovacijskog ciklusa, s posebnim naglaskom na razvoj rješenja prilagodljivih lokalnom kontekstu i sposobnih za kasnije širenje te integraciju u standardne prakse sustava socijalne skrbi.

Radi osiguravanja transparentnosti i odgovornosti u fazi pilotiranja, planira se jasno iskazivanje sredstava namijenjenih razvoju i testiranju socijalnih inovacija unutar proračunskih dokumenata Primorsko-goranske županije, u skladu s važećim propisima. Takav pristup omogućuje vidljivost inovacijskih aktivnosti, olakšava komunikaciju s predstavničkim tijelima te doprinosi jačanju javne odgovornosti i legitimnosti rada Centra.

CENTINOSS

Planirano je da Centar jednom godišnje objavi natječaj za financiranje inovacija u području socijalne skrbi na koji će se moći javiti fizičke i pravne osobe. Svake godine će se u natječaju objaviti društveni izazovi za koje se traže rješenja. Najbolji ideje biti će prigodno nagrađene te će se kroz mentorsku mrežu omogućiti njihov razvoj i pilotiranje.

Ad 2. Centar ima funkciju uspostave, razvoja i održavanja mreže suradnje između javnih tijela, pružatelja socijalnih usluga, akademske zajednice, organizacija civilnog društva te drugih relevantnih dionika, na nacionalnoj i međunarodnoj razini. Takva mreža omogućuje sustavno prepoznavanje i zajedničko razumijevanje problema, usklađivanje razvojnih prioriteta te mobilizaciju stručnih, organizacijskih i financijskih resursa potrebnih za razvoj i provedbu socijalnih inovacija.

U skladu s praksom inovacijskih laboratorija u javnom sektoru, Centar djeluje kao platforma koja potiče interdisciplinarnu suradnju, eksperimentiranje i razmjenu znanja, uz osiguravanje učinkovitih kanala za prijenos i širenje uspješnih rješenja na razinu sustava. Posebna pozornost posvećuje se ranom uključivanju relevantnih partnera iz upravnih tijela i stručnih službi, kako bi se osigurali preduvjeti za kasniju primjenu i institucionalnu integraciju razvijenih rješenja.

Operativno, ova funkcija obuhvaća: identifikaciju i mapiranje ključnih dionika, formalizaciju oblika suradnje, definiranje zajedničkih tematskih prioriteta te uspostavu mehanizama redovite komunikacije i koordinacije.

Razvoj mreže suradnje predviđen je kroz tri faze:

- Faza 1 odnosi se na suradnju između partnerskih organizacija u okviru projekta Centinoss, definiranu Memorandumom o suradnji i Izjavom o suradnji. Temeljni operativni mehanizam ove faze predstavlja rad prekograničnog tima za inovacije.
- Faza 2 temelji se na primjeni modela četverostruke spirale (quadruple helix), koji uključuje suradnju javne uprave, pružatelja socijalnih usluga, akademske zajednice i organizacija civilnog društva. Ovim modelom potiče se integrirani pristup razvoju inovacija i stvaranju javne vrijednosti kroz međusektorsku suradnju.
- Faza 3 obuhvaća uspostavu i razvoj strukturirane suradnje s međunarodnim centrima i laboratorijima za socijalne inovacije, s ciljem sustavne razmjene znanja i iskustava. U literaturi o inovacijskim laboratorijima naglašava se da je međunarodno umrežavanje ključno za izbjegavanje institucionalne izolacije laboratorija te za jačanje njihove sposobnosti učenja i prilagodbe u različitim kontekstima. Suradnja s inozemnim laboratorijima omogućuje: prijenos metodoloških okvira (design thinking, prototipiranje, iterativno testiranje), usporedbu modela institucionalizacije inovacija, razmjenu iskustava u području

skaliranja i integracije rješenja u javne sustave i razvoj zajedničkih pilot-projekata i istraživačkih inicijativa.

Ad 3. Centar provodi sustavni prijenos i prilagodbu dobrih praksi iz inozemstva kroz strukturirani proces analize, usporedbe i prilagodbe inovativnih rješenja lokalnom socio-ekonomskom, institucionalnom i pravnom kontekstu. U području socijalnih inovacija pojam „scaling and diffusion“ ne podrazumijeva jednostavno preslikavanje postojećeg modela, već postupno širenje i prilagodbu rješenja na način koji je usklađen s lokalnim potrebama, organizacijskim kapacitetima i regulatornim okvirom.

U tom okviru Centar identificira relevantne primjere inovacija na razini Europske unije, analizira ključne čimbenike njihova uspjeha (institucionalne, organizacijske i financijske preduvjete) te izrađuje plan prilagodbe koji uključuje: elemente koji se mogu preuzeti, elemente koje je potrebno prilagoditi, uvjete za pilotiranje te identificiranje nadležnih organizacijskih jedinica uključenih u provedbu. Poseban naglasak stavlja se na sustavno dokumentiranje procesa prilagodbe i izradu materijala za diseminaciju, budući da razmjena iskustava i transparentno dijeljenje rezultata povećavaju vjerojatnost uspješne primjene inovacija.

U kontekstu prijenosa inovacija posebno je važno uzeti u obzir fenomen imitacijskog kašnjenja, odnosno vremenskog razdoblja potrebnog da se inovacija razvijena u jednom institucionalnom okruženju uspješno prenese i prilagodi drugom. Imitacijsko kašnjenje može biti posljedica regulatornih ograničenja, nedostatka organizacijskih kapaciteta, kulturnih specifičnosti ili neusklađenosti financijskih modela.

U praksi se kod pojedinih socijalnih inovacija takvo kašnjenje mjeri godinama, osobito kada je riječ o modelima koji zahtijevaju značajne organizacijske prilagodbe. Radi smanjenja imitacijskog kašnjenja, Centar uspostavlja bazu dobrih praksi koja obuhvaća pregled dokazanih socijalnih inovacija na razini Europske unije. Za svaku inovaciju izrađuje se sažeti opis, analiza primjenjivosti te kontakt podaci nositelja inovacije radi olakšavanja izravne komunikacije i razmjene iskustava. Prekogranični tim za inovacije redovito ažurira bazu te, na godišnjoj razini, predlaže uzorak inovacija za pilot-testiranje u lokalnom kontekstu.

Dodatno, Centar organizira međunarodne stručne skupove i konferencije usmjerene na razvoj socijalnih inovacija, s ciljem upoznavanja dionika s aktualnim trendovima, metodologijama razvoja i testiranja inovacija, modelima institucionalizacije te primjerima uspješne prekogranične suradnje. Takvi događaji služe kao platforma za umrežavanje, razmjenu znanja i poticanje novih inicijativa.

Ad 4. Centar razvija i provodi programe društveno korisnog učenja kao strukturirani oblik povezivanja sustava visokog obrazovanja i sustava socijalne skrbi. Ovim pristupom studenti stječu stručne kompetencije kroz rad na stvarnim društvenim izazovima, dok institucije socijalne skrbi dobivaju analitičku i razvojnu potporu u

unapređenju svojih usluga. Takav model doprinosi integraciji teorijskog znanja i praktičnog iskustva te jača kapacitete sustava za razvoj inovativnih rješenja.

U skladu s praksom inovacijskih laboratorija, Centar djeluje kao edukacijska i razvojna platforma (“training hub”) koja omogućuje interdisciplinarni rad, mentorsku podršku i primjenu metodologija poput mapiranja korisničkog iskustva, akcijskih istraživanja, izrade prototipova i razvoja evaluacijskih alata. Aktivnosti društveno korisnog učenja mogu obuhvaćati: analizu postojećih usluga, izradu prijedloga poboljšanja, testiranje inovativnih pristupa te sudjelovanje u pilot-projektima, uz stručno mentorstvo zaposlenika Centra i partnerskih institucija.

Radi institucionalizacije ove funkcije, Centar može sklapati sporazume o suradnji s visokoškolskim ustanovama u Republici Sloveniji i Republici Hrvatskoj, s ciljem uključivanja studenata u programe društveno korisnog učenja. Konkretni modeli suradnje, uključujući eventualno priznavanje ECTS bodova, definirat će se posebnim sporazumima sukladno pravilima matičnih institucija.

Centar uspostavlja bazu partnerskih organizacija iz sustava socijalne skrbi kako bi se na godišnjoj razini identificirali i definirali konkretni razvojni izazovi prikladni za studentski rad. U provedbi programa Centar može osigurati korištenje prostora, opreme i materijalnih resursa. Odgovornost za organizaciju i nadzor aktivnosti snose mentori i odgovorne osobe definirane sporazumima o suradnji.

Dugoročni cilj ove funkcije jest pozicioniranje Centra kao prepoznatljivog mjesta stručne izvrsnosti u području društveno korisnog učenja, kroz razvoj stabilne mreže akademskih i institucionalnih partnera te povezivanje s relevantnim međunarodnim inicijativama usmjerenima na razvoj inovativnih obrazovnih i društvenih modela poput Design Factory Network i OpenIDEO Chapters.

Ad 5. Centar sudjeluje u provedbi razvojnih planova i akcijskih dokumenata tako da inovacijske aktivnosti usklađuje s prioritetima, ciljevima i mjerama utvrđenima u važećim strateškim i operativnim dokumentima institucija partnera. Ova funkcija osigurava da razvoj i testiranje socijalnih inovacija budu izravno povezani s identificiranim potrebama sustava te da doprinose ostvarenju utvrđenih javnih politika.

U skladu s dobrim praksama inovacijskih laboratorija u javnom sektoru, povezivanje inovacijskih aktivnosti s postojećim strategijama i planovima doprinosi njihovoj političkoj i organizacijskoj legitimaciji te povećava vjerojatnost integracije rezultata pilot-projekata u redovne operativne procese. Inovacije se time ne razvijaju kao izdvojene projektne inicijative, već kao instrument provedbe javnih politika.

Operativno, ova funkcija obuhvaća: analizu strateških i akcijskih dokumenata radi identifikacije područja u kojima su potrebna inovativna rješenja; definiranje i provedbu pilot-aktivnosti u skladu s ciljevima utvrđenima u planovima; te izvještavanje o napretku

i rezultatima kroz postojeće sustave upravljanja, praćenja i evaluacije. Centar pritom djeluje kao razvojna i metodološka podrška nadležnim tijelima, a ne kao paralelna struktura odlučivanja ili provedbe.

Posebno je važno istaknuti da je u relevantnim akcijskim planovima Primorsko-goranske županije, uključujući Akcijski plan razvoja socijalnih usluga za razdoblje 2025.–2026. te Akcijski plan razvoja socijalnih inovacija za razdoblje 2026.–2028., Centar prepoznat kao nositelj ili su-nositelj pojedinih aktivnosti. Takvo pozicioniranje Centra unutar službenih planskih dokumenata doprinosi njegovoj institucionalnoj utemeljenosti, operativnoj relevantnosti i dugoročnoj održivosti.

Na taj način Centar postaje sastavni dio provedbenog mehanizma javnih politika u području socijalne skrbi, uz jasno definirane odgovornosti i očekivane rezultate.

Ad 6. Centar provodi sustavnu analizu problema i akcijska istraživanja s ciljem preciznog definiranja potreba, uzroka i kontekstualnih čimbenika prije razvoja i testiranja inovativnih rješenja. U procesu socijalnih inovacija posebna se važnost pridaje početnoj fazi dijagnosticiranja problema („prompts, inspirations and diagnoses“), koja obuhvaća uokviravanje izazova, identificiranje temeljnih uzroka te razlikovanje simptoma od strukturnih čimbenika.

U operativnom smislu, Centar primjenjuje kombinaciju kvalitativnih i kvantitativnih metoda, uključujući mapiranje procesa, analizu korisničkog iskustva, radionice uvida, prikupljanje i analizu podataka te testiranje radnih hipoteza. Rezultati analize koriste se za definiranje problema, postavljanje kriterija uspješnosti i oblikovanje intervencija u kasnijim fazama inovacijskog ciklusa. Uloga inovacijskih timova u javnom sektoru prepoznata je upravo u povezivanju istraživanja i oblikovanja politika („policy influence through research“), pri čemu empirijski uvidi služe kao temelj za razvoj operativnih rješenja i preporuka

Akcijska istraživanja posebno su važna u situacijama kada jedinice lokalne samouprave i pružatelji socijalnih usluga nemaju dostatne kapacitete za sustavno prikupljanje i analizu podataka. Nedostatak takvih kapaciteta može dovesti do planiranja intervencija na temelju pretpostavki, a ne na temelju provjerenih informacija. U tom kontekstu Centar preuzima ulogu metodološke i analitičke podrške, osiguravajući strukturirano prikupljanje podataka i interpretaciju nalaza u svrhu unaprjeđenja sustava socijalne skrbi.

U okviru inovacijskih laboratorija naglašava se i važnost terenskih i etnografskih pristupa, osobito pri radu s ranjivim i marginaliziranim skupinama, kako bi se dublje razumjele njihove potrebe, obrasci ponašanja i prepreke u pristupu uslugama. Takvi pristupi omogućuju razvoj intervencija koje su osjetljive na kontekst i prilagođene stvarnim iskustvima korisnika. Na taj način analiza problema i akcijska istraživanja

predstavljaju temeljnu razvojnu funkciju Centra, osiguravajući da inovativna rješenja budu utemeljena na dokazima, jasno definiranim potrebama i mjerljivim ciljevima.

Ad 7. Centar uspostavlja okvir mjerenja učinaka socijalnih inovacija radi dokazivanja vrijednosti pilot-rješenja, usporedbe opcija i donošenja odluka o širenju ili prilagodbi intervencija. Mjerenje učinka ključno je i za pojedinačne projekte i za vjerodostojnost Centra kao cjeline; podaci se koriste za strateški razvoj i evaluacijske okvire, a robusni rezultati posebno su važni u uvjeravanju ključnih dionika.

Primjenjuje se načelo proporcionalnosti: metode mjerenja biraju se prema veličini i fazi inovacije, uz jasno definiranu teoriju promjene / logički model koji strukturira prikupljanje podataka.

Nadalje, u kontekstu inovacijskih laboratorija ističe se da je svrha eksperimentiranja osigurati kanale za skaliranje uspješnih ideja u sustavne prakse, što pretpostavlja usporedivo i transparentno prikazivanje rezultata.

Ad 8. Centar jača kapacitete institucija partnera i potiče razvoj kulture inovacija u sektoru socijalne skrbi kroz edukacije, mentorstvo, interdisciplinarni rad i uključivanje radnika u razvoj i dizajn pilot-rješenja. Kao dobra praksa navodi se ulaganje u razvoj vještina, izgradnju interdisciplinarnih timova te korištenje inovacijskih laboratorija kao “training hubs” za educiranje dionika i stručnjaka o inovativnim praksama, uz istovremeno poticanje organizacijske kulture otvorene eksperimentiranju.

Uloga inovacijskih timova uključuje i radionice, treninge te uključivanje službenika u dizajn pilota radi promjene kulture i jačanja inovacijskih kompetencija u tijelima javne vlasti.

Ova funkcija osigurava da inovacije ne ostanu izolirane “projektne epizode”, nego postanu dio svakodnevnog načina rada – kroz prijenos metoda, standardizaciju alata i stvaranje interne baze znanja.

Ad 9. Centar osigurava da se razvijena i testirana rješenja ne zadržavaju u okviru pilot-projekata, već se planirano prenose u redovne procese i nadležnosti relevantnih tijela. U praksi inovacijskih timova ističe se da vrlo malo timova preuzima “mainstream” isporuku javnih usluga; implementacija se povjerava nadležnim ustanovama i tijelima javne vlasti, zbog čega je ključno unaprijed jasno definirati tko preuzima isporuku i “mainstreaming” rješenja, uz rano uključivanje partnera iz relevantnih organizacija.

Pritom se funkcija prijenosa povezuje s fazom “sustaining” – trenutkom kada inovacija postaje svakodnevna praksa. U javnom sektoru to uključuje identifikaciju proračuna, timova i drugih resursa, uključujući zakonodavne i organizacijske preduvjete.

CENTINOSS

Centar, stoga, razvija planove prijenosa (handover), priprema potrebnu dokumentaciju te prati integraciju rješenja, uz osiguranje institucionalne odgovornosti i kontinuiteta provedbe.

VI. INTERNE PROCEDURE I PROTOKOLI CENTRA

U skladu s Aktivnošću 2.2 prijavnog obrasca, kojom je predviđeno definiranje strukture i funkcija Centra te razvoj internih procedura i protokola za provedbu inovativnih praksi i strategija suradnje, ovim poglavljem uspostavlja se operativni okvir djelovanja Centra za inovacije u socijalnoj skrbi.

S obzirom da Centar nema pravnu osobnost te djeluje kao programska aktivnost povezana s institucijama partnerima u Republici Hrvatskoj i Republici Sloveniji, uspostava jasnih internih procedura i protokola predstavlja ključni instrument osiguravanja: organizacijske dosljednosti, transparentnosti postupanja, odgovornosti nositelja aktivnosti, kontroliranog upravljanja rizicima, te mogućnosti repliciranja inovacijskog procesa.

Interni operativni okvir ne uvodi novu hijerarhijsku strukturu niti stvara dodatna upravljačka tijela, već precizira način provedbe već definiranih funkcija Centra kroz standardizirane postupke.

U kontekstu rada Centra razlikuju se:

- procedure, kao normativno definirani slijed koraka kojima se uređuje planiranje, provedba i evaluacija aktivnosti te
- protokoli, kao operativni dokumenti koji uređuju postupanje u specifičnim situacijama (npr. pokretanje pilot-intervencije, izvještavanje, prijenos inovacije u sustav).

Posebna važnost pridaje se činjenici da Centar djeluje u prekograničnom kontekstu, zbog čega je nužno osigurati usklađeno planiranje, razmjenu znanja i koordinaciju između dislociranih jedinica. Procedure i protokoli primjenjuju se na sve aktivnosti Centra, neovisno o izvoru financiranja ili institucionalnom kontekstu provedbe, uz poštivanje: važećih propisa Republike Hrvatske i Republike Slovenije, internih akata institucija partnera, načela fiskalne odgovornosti, načela transparentnosti i javne odgovornosti, te načela proporcionalnosti (razina formalizacije prilagođava se opsegu i složenosti pojedine inovacije).

U nastavku se detaljno razrađuju sljedeće procedure i protokoli:

- Procedura identifikacije i odabira socijalne inovacije - uređuje način pokretanja inovacijskog procesa, izvore prijedloga (akcijski planovi, istraživanja, baza dobrih praksi, i-team, fizičke i pravne osobe) te kriterije odabira (relevantnost, izvedivost, usklađenost sa strateškim dokumentima, mogućnost mjerenja učinka);
- Procedura razvoja i pilot-provedbe socijalne inovacije - definira faze inovacijskog ciklusa (razrada ideje, izrada prototipa, pilotiranje, dokumentiranje, evaluacija), uključujući obvezu vođenja evidencije i prikupljanja podataka;
- Procedura evaluacije i donošenja odluke o prijenosu u sustav - uređuje izradu evaluacijskog izvještaja, procjenu učinaka, donošenje preporuke o skaliranju, prilagodbi ili obustavi inovacije te pripremu prijedloga za institucionalnu integraciju;
- Procedura prekogranične koordinacije i planiranja rada Centra - definira način usklađivanja planova rada dislociranih jedinica, ulogu prekograničnog koordinatora, način donošenja operativnih odluka te razmjenu znanja između partnera;
- Procedura upravljanja bazom dobrih praksi - uređuje način prikupljanja, evidentiranja, ažuriranja i odabira inovacija iz baze dobrih praksi te njihovo godišnje razmatranje za pilot-testiranje;
- Procedura provedbe programa društveno korisnog učenja - definira način identifikacije izazova, suradnje s akademskim partnerima, korištenje prostora i opreme, mentorsku odgovornost i dokumentiranje rezultata;
- Protokol pokretanja pilot-intervencije - primjenjuje se prije početka pilotiranja (definira: ciljeve, trajanje, uzorak, odgovorne osobe, pokazatelje uspjeha);
- Protokol izvještavanja i transparentnosti - primjenjuje se po završetku pilot-faze (definira: sadržaj evaluacijskog izvještaja, način prezentacije rezultata, način komunikacije prema partnerima i predstavničkim tijelima);
- Protokol korištenja prostora i opreme Centra - primjenjuje se kod aktivnosti i-teama i društveno korisnog učenja (definira: rezervaciju, odgovornost mentora, evidenciju korištenja) i
- Protokol prijenosa (handover) inovacije - Primjenjuje se kod odluke o integraciji inovacije u redovni sustav (definira: preuzimanje odgovornosti od strane nadležnog tijela, potrebnu dokumentaciju, plan implementacije).

A. PROCEDURA IDENTIFIKACIJE I ODABIRA SOCIJALNE INOVACIJE

Članak 1.

(Svrha i cilj postupka)

Ovom Procedurom uređuje se način identifikacije, predlaganja, procjene i odabira socijalnih inovacija koje će Centar za inovacije u socijalnoj skrbi razvijati i testirati u okviru svojih programskih aktivnosti.

Cilj procedure je osigurati transparentan, dosljedan i mjerljiv način pokretanja inovacijskog ciklusa, u skladu s funkcijama Centra definiranim u dokumentu.

Članak 2.

(Područje primjene)

Procedura se primjenjuje na sve prijedloge socijalnih inovacija koje se razmatraju za: razvoj novog rješenja, prilagodbu postojeće dobre prakse, pilot-testiranje u institucijama partnerima te integraciju inovacije u sustav socijalne skrbi.

Procedura se primjenjuje na obje dislocirane jedinice Centra (Republika Hrvatska i Republika Slovenija), uz obveznu prekograničnu koordinaciju.

Članak 3.

(Izvori prijedloga socijalne inovacije)

Prijedlog socijalne inovacije može proizaći iz: rezultata akcijskih istraživanja i analize problema, važećih strateških i akcijskih dokumenata institucija partnera, baze dobrih praksi uspostavljene u okviru Centra, prijedloga članova prekograničnog tima za inovacije (i-team), prijedloga zaprimljenih kroz javni poziv za inovacije (ukoliko je isti raspisan), te inicijativa institucija partnera.

Članak 4.

(Kriteriji za procjenu prijedloga)

Prilikom razmatranja prijedloga socijalne inovacije procjenjuju se sljedeći kriteriji:

- usklađenost sa strateškim i akcijskim dokumentima,
- relevantnost za ciljne skupine (starije osobe i osobe s psihičkim smetnjama),
- jasno definirani problem i ciljevi intervencije,

CENTINOSS

- izvedivost pilot-provedbe u postojećem institucionalnom okviru,
- mogućnost mjerenja učinaka,
- potencijal za prijenos u redovne procese javne uprave,
- prekogranična dodana vrijednost (ako je primjenjivo).

Procjena se temelji na dostupnim podacima i analizi konteksta.

Članak 5.

(Postupak razmatranja)

Voditelj dislocirane jedinice provodi inicijalnu analizu prijedloga.

Prijedlog se prezentira prekograničnom koordinatoru i članovima i-teama radi stručnog razmatranja.

U slučaju inovacije koja ima prekogranični značaj, obvezna je konzultacija s obje dislocirane jedinice.

Rasprava o prijedlogu mora uključivati procjenu institucionalnih, organizacijskih i financijskih preuvjeta za pilot-provedbu.

Članak 6.

(Donošenje odluke)

(1) Odluku o pokretanju razvoja i pilotiranja socijalne inovacije donosi voditelj dislocirane jedinice.

(2) Odluka mora sadržavati:

- naziv inovacije,
- opis problema koji se rješava,
- ciljeve pilot-provedbe,
- planirani opseg i trajanje pilotiranja,
- odgovorne osobe,
- okvirne pokazatelje uspjeha.

Članak 7.

(Dokumentacija)

U okviru ove Procedure izrađuje se sljedeća dokumentacija:

- Obrazac prijedloga socijalne inovacije,
- Zapisnik o stručnom razmatranju,
- Odluka o pokretanju pilot-provedbe.

Dokumentacija se arhivira u dislociranoj jedinici koja je inicirala postupak te se dostavlja na uvid prekograničnom koordinatoru.

Članak 8.

(Načelo proporcionalnosti)

Razina formalizacije procedure prilagođava se opsegu i složenosti predložene inovacije, uz poštivanje načela proporcionalnosti i operativne učinkovitosti.

Članak 9.

(Završne odredbe)

Ova Procedura primjenjuje se na sve inovacijske inicijative Centra, neovisno o izvoru financiranja, uz poštivanje važećih propisa Republike Hrvatske i Republike Slovenije te internih akata institucija partnera.

B. PROCEDURA RAZVOJA I PILOT-PROVEDBE SOCIJALNE INOVACIJE

Članak 1.

(Svrha)

Ovom Procedurom uređuje se način razvoja, testiranja i dokumentiranja socijalne inovacije nakon donošenja odluke o njezinu pokretanju.

Članak 2.

(Područje primjene)

Ova Procedura primjenjuje se na sve inovacije za koje je donesena odluka sukladno Proceduri 1.

Članak 3.

(Razrada inovacijskog rješenja)

Voditelj dislocirane jedinice, u suradnji s prekograničnim timom za inovacije, izrađuje operativni plan pilot-provedbe.

Operativni plan mora sadržavati:

- opis rješenja,
- ciljeve i očekivane rezultate,
- ciljnu skupinu,
- trajanje pilot-provedbe,
- odgovorne osobe,
- pokazatelje uspjeha.

Članak 4.

(Pilot-provedba)

Pilot-provedba provodi se na jasno definiranom i ograničenom uzorku korisnika ili organizacijskih jedinica.

Pilot se provodi unutar postojećih institucionalnih kapaciteta partnera.

Tijekom provedbe vodi se evidencija aktivnosti i prikupljaju podaci potrebni za evaluaciju.

Članak 5.

(Praćenje)

Voditelj dislocirane jedinice odgovoran je za praćenje provedbe i izradu potrebne dokumentacije.

Članak 6.

(Evaluacijska priprema)

Po završetku pilot-provedbe izrađuje se evaluacijska dokumentacija koja predstavlja temelj za primjenu Procedure evaluacije i donošenja odluke o prijenosu u sustav.

Članak 7.

(Odgovornosti)

Za provedbu ove Procedure odgovorni su:

- voditelj dislocirane jedinice,
- prekogranični koordinator (u dijelu usklađenosti i razmjene znanja),
- članovi prekograničnog tima za inovacije uključeni u provedbu.

Članak 8.

(Završne odredbe)

Ova Procedura primjenjuje se na sve pilot-aktivnosti Centra, uz poštivanje važećih propisa Republike Hrvatske i Republike Slovenije te internih akata institucija partnera.

C. PROCEDURA EVALUACIJE I DONOŠENJA ODLUKE O PRIJENOSU U SUSTAV

Članak 1.

(Svrha)

Ovom Procedurom uređuje se način provedbe evaluacije socijalne inovacije nakon završetka pilot-provedbe te postupak donošenja odluke o njezinoj daljnjoj primjeni, prilagodbi ili integraciji u redovne procese sustava socijalne skrbi.

Cilj ove Procedure je osigurati da odluka o daljnjoj primjeni inovacije bude utemeljena na prikupljenim podacima, mjerljivim pokazateljima i procjeni institucionalne izvedivosti.

Članak 2.

(Područje primjene)

Ova Procedura primjenjuje se na sve socijalne inovacije za koje je provedena pilot-provedba sukladno Proceduri razvoja i pilot-provedbe socijalne inovacije.

Članak 3.

(Izrada evaluacijskog izvještaja)

Po završetku pilot-provedbe izrađuje se evaluacijski izvještaj.

Evaluacijski izvještaj mora sadržavati:

- opis provedene inovacije,
- trajanje i opseg pilot-provedbe,
- ostvarene rezultate u odnosu na definirane pokazatelje uspjeha,
- analizu organizacijskih i financijskih implikacija,
- procjenu održivosti i mogućnosti šire primjene,
- identifikaciju eventualnih rizika i ograničenja.

Evaluacija se temelji na dokumentaciji prikupljenoj tijekom pilot-provedbe, uključujući evidenciju aktivnosti i prikupljene podatke.

Članak 4.

(Razmatranje rezultata)

Evaluacijski izvještaj razmatra voditelj dislocirane jedinice uz konzultaciju prekograničnog koordinatora i članova prekograničnog tima za inovacije.

U slučaju inovacija s prekograničnim učinkom, evaluacijski rezultati razmatraju se u koordinaciji obje dislocirane jedinice.

Članak 5.

(Moguće odluke)

Na temelju evaluacijskog izvještaja može se donijeti jedna od sljedećih odluka:

- nastavak i proširenje primjene inovacije,
- prilagodba inovacije i ponovna pilot-provedba,
- obustava daljnjeg razvoja,
- pokretanje postupka integracije inovacije u redovne procese javne uprave.

Odluka mora biti obrazložena i temeljena na evaluacijskim nalazima.

Članak 6.

(Prijenos u sustav)

U slučaju odluke o integraciji inovacije u redovne procese, izrađuje se prijedlog plana implementacije.

Plan implementacije može sadržavati:

- opis potrebnih organizacijskih prilagodbi,
- okvir procjene financijskih učinaka,
- prijedlog izmjena internih akata institucije domaćina, ako je primjenjivo.

Prijenos inovacije provodi se u okviru postojećih institucionalnih struktura partnera, bez uspostave nove organizacijske jedinice.

Članak 7.

(Dokumentacija)

U okviru ove Procedure izrađuje se:

- evaluacijski izvještaj,
- zapisnik o razmatranju rezultata,
- odluka o daljnjoj primjeni ili prijenosu inovacije,
- plan implementacije (ako je primjenjivo).

Dokumentacija se arhivira u dislociranoj jedinici te se dostavlja prekograničnom koordinatoru radi evidencije i razmjene znanja.

Članak 8.

(Odgovornosti)

Za provedbu ove Procedure odgovorni su:

- voditelj dislocirane jedinice,
- prekogranični koordinador (u dijelu usklađenosti i koordinacije),
- članovi prekograničnog tima za inovacije uključeni u evaluaciju.

Institucija domaćin osigurava administrativnu potporu u okviru svojih postojećih kapaciteta.

Članak 9.

(Načelo transparentnosti i proporcionalnosti)

Evaluacija i donošenje odluka moraju biti provedeni transparentno, uz razinu formalizacije razmjernu opsegu i složenosti inovacije.

D. PROCEDURA PREKOGRANIČNE KOORDINACIJE I PLANIRANJA RADA CENTRA

Članak 1.

(Svrha)

Ovom Procedurom uređuje se način prekogranične koordinacije, planiranja rada i razmjene informacija između dislociranih jedinica Centra u Republici Hrvatskoj i Republici Sloveniji.

Cilj ove Procedure je osigurati usklađeno djelovanje Centra kao jedinstvene programske aktivnosti, uz poštivanje organizacijskih okvira institucija partnera.

Članak 2.

(Područje primjene)

Ova Procedura primjenjuje se na:

- planiranje godišnjih i operativnih aktivnosti Centra,
- koordinaciju pilot-projekata i istraživačkih aktivnosti,
- razmjenu podataka i evaluacijskih nalaza,
- zajedničko predstavljanje rezultata Centra.

Članak 3.

(Načela prekogranične koordinacije)

Prekogranična koordinacija temelji se na sljedećim načelima:

- uzajamnosti i ravnopravnosti dislociranih jedinica,
- transparentnosti u razmjeni informacija,
- usklađenosti s važećim propisima Republike Hrvatske i Republike Slovenije,
- racionalnom korištenju postojećih institucionalnih kapaciteta.

Članak 4.

(Planiranje rada)

Svaka dislocirana jedinica izrađuje prijedlog godišnjeg plana aktivnosti u okviru svojih programskih prioriteta.

Prijedlozi planova dostavljaju se prekograničnom koordinatoru radi usklađivanja i izrade objedinjene verzije plana rada Centra.

Usklađeni plan rada mora sadržavati:

- planirane inovacijske inicijative,
- predviđene pilot-projekte,
- aktivnosti vezane uz bazu dobrih praksi,
- aktivnosti društveno korisnog učenja,
- plan prekograničnih sastanaka i razmjene znanja.

Članak 5.

(Koordinacijski sastanci)

Prekogranični koordinator inicira i koordinira redovite sastanke dislociranih jedinica.

Sastanci se održavaju prema potrebi, a najmanje jednom u razdoblju provedbe značajnih inovacijskih aktivnosti.

Za svaki sastanak izrađuje se zapisnik koji sadrži zaključke i dogovorene aktivnosti.

Članak 6.

(Razmjena informacija i dokumentacije)

Dislocirane jedinice obvezne su međusobno razmjenjivati:

- odluke o pokretanju inovacija,
- operativne planove pilot-provedbe,
- evaluacijske izvještaje,
- planove prijenosa u sustav.

Dokumentacija se dostavlja prekograničnom koordinatoru radi evidencije i koordinacije.

Članak 7.

(Uloga prekograničnog koordinatora)

Prekogranični koordinatori:

- osigurava usklađenost planova rada,
- prati provedbu zajedničkih aktivnosti,
- potiče razmjenu dobrih praksi između dislociranih jedinica,
- koordinira zajedničko predstavljanje rezultata Centra.

Članak 8.

(Zajedničko predstavljanje rezultata)

Rezultati rada Centra mogu se predstavljati zajednički, uz prethodno usklađivanje sadržaja i poruka između dislociranih jedinica.

Članak 9.

(Načelo proporcionalnosti)

Intenzitet i učestalost koordinacijskih aktivnosti prilagođavaju se opsegu i složenosti planiranih inovacijskih aktivnosti.

Članak 10.

(Završne odredbe)

Ova Procedura primjenjuje se na sve prekogranične aktivnosti Centra te se provodi u okviru postojećih institucionalnih kapaciteta partnera.

E. PROCEDURA UPRAVLJANJA BAZOM DOBRIH PRAKSI

Članak 1.

(Svrha)

Ovom Procedurom uređuje se način uspostave, vođenja, ažuriranja i korištenja baze dobrih praksi socijalnih inovacija u okviru Centra za inovacije u socijalnoj skrbi.

Cilj ove Procedure je osigurati sustavni pristup identifikaciji, analizi i prilagodbi provjerenih socijalnih inovacija iz drugih institucionalnih i teritorijalnih konteksta, radi njihove moguće primjene u Republici Hrvatskoj i Republici Sloveniji.

Članak 2.

(Područje primjene)

Ova Procedura primjenjuje se na:

- identifikaciju relevantnih socijalnih inovacija na razini Europske unije i šire,
- analizu uvjeta njihove primjenjivosti,
- unos i ažuriranje podataka u bazu dobrih praksi,
- korištenje baze kao izvora za pokretanje inovacijskih inicijativa.

Članak 3.

(Sadržaj baze dobrih praksi)

Baza dobrih praksi sadrži pregled socijalnih inovacija koje su u praksi testirane i dokumentirane.

Za svaku inovaciju evidentiraju se najmanje sljedeći podaci:

- naziv inovacije,
- država i institucija nositelj,
- sažeti opis rješenja,
- ciljana skupina,
- osnovni elementi modela provedbe,

- kontakt podaci nositelja inovacije (ako su javno dostupni),
- procjena mogućnosti prilagodbe lokalnom kontekstu.

Članak 4.

(Identifikacija inovacija)

Identifikaciju potencijalnih dobrih praksi provode:

- voditelji dislociranih jedinica,
- prekogranični koordinator,
- članovi prekograničnog tima za inovacije.

Izvori identifikacije mogu uključivati: međunarodne projekte i mreže, stručne publikacije i baze podataka, partnerske institucije, rezultate međunarodne suradnje Centra.

Članak 5.

(Analiza primjenjivosti)

Prije unosa inovacije u bazu, provodi se osnovna analiza njezine primjenjivosti u lokalnom kontekstu.

Analiza obuhvaća procjenu:

- regulatornih preuvjeta,
- organizacijskih kapaciteta,
- financijskih implikacija,
- potencijalnih prepreka implementaciji.

Članak 6.

(Ažuriranje baze)

Baza dobrih praksi ažurira se najmanje jednom godišnje.

Ažuriranje uključuje:

- unos novih inovacija,

- reviziju postojećih zapisa,
- označavanje inovacija koje su razmatrane ili testirane u lokalnom kontekstu.

Članak 7.

(Korištenje baze u inovacijskom ciklusu)

Baza dobrih praksi koristi se kao jedan od izvora za pokretanje postupka identifikacije socijalne inovacije sukladno Procedura identifikacije i odabira socijalne inovacije.

Prilikom razmatranja inovacije iz baze, izrađuje se sažeta procjena prilagodbe koja služi kao podloga za donošenje odluke o pokretanju pilot-provedbe.

Članak 8.

(Razmjena znanja)

Podaci iz baze mogu se koristiti za:

- prekograničnu razmjenu znanja između dislociranih jedinica,
- informiranje partnera i dionika,
- pripremu stručnih skupova i konferencija.

Razmjena podataka provodi se uz poštivanje važećih propisa o zaštiti podataka i autorskim pravima.

Članak 9.

(Odgovornosti)

Za provedbu ove Procedure odgovorni su:

- voditelji dislociranih jedinica,
- prekogranični koordinator (u dijelu usklađenosti i koordinacije),
- članovi prekograničnog tima za inovacije uključeni u analizu i ažuriranje.

Članak 10.

(Završne odredbe)

Ova Procedura primjenjuje se na sve aktivnosti Centra koje uključuju prijenos i prilagodbu dobrih praksi, uz poštivanje organizacijskih okvira institucija partnera.

F. PROCEDURA PROVEDBE PROGRAMA DRUŠTVENO KORISNOG UČENJA

Članak 1.

(Svrha)

Ovom Procedurom uređuje se način planiranja, organizacije i provedbe programa društveno korisnog učenja u okviru Centra za inovacije u socijalnoj skrbi.

Cilj ove Procedure je osigurati strukturirano povezivanje sustava visokog obrazovanja i sustava socijalne skrbi kroz uključivanje studenata u rješavanje konkretnih društvenih izazova, uz mentorsku podršku i dokumentiranje rezultata.

Članak 2.

(Područje primjene)

Ova Procedura primjenjuje se na sve aktivnosti društveno korisnog učenja koje se provode u suradnji s visokoškolskim ustanovama u Republici Hrvatskoj i Republici Sloveniji, u okviru programskih aktivnosti Centra.

Članak 3.

(Planiranje aktivnosti)

Aktivnosti društveno korisnog učenja planiraju se na godišnjoj razini, u okviru plana rada Centra.

Plan aktivnosti može sadržavati:

- popis društvenih izazova iz sustava socijalne skrbi,
- opis očekivanih rezultata studentskog rada,
- okvirni broj uključenih studenata,
- predviđeno trajanje aktivnosti.

Društveni izazovi definiraju se u suradnji s institucijama partnerima.

Članak 4.

(Suradnja s visokoškolskim ustanovama)

Suradnja s visokoškolskim ustanovama provodi se na temelju sporazuma o suradnji.

Sporazumom se uređuju:

- područje suradnje,
- odgovornosti uključenih strana,
- način mentorske podrške studentima,
- način priznavanja aktivnosti u okviru studijskih programa, ako je primjenjivo.

Članak 5.

(Organizacija i provedba aktivnosti)

Aktivnosti društveno korisnog učenja provode se uz mentorsku podršku stručnjaka iz sustava socijalne skrbi i Centra.

Aktivnosti mogu obuhvaćati:

- analizu postojećih usluga,
- mapiranje korisničkog iskustva,
- izradu prijedloga poboljšanja,
- sudjelovanje u akcijskim istraživanjima,
- izradu prototipova i evaluacijskih alata.

Aktivnosti se provode unutar postojećih institucionalnih kapaciteta partnera.

Članak 6.

(Korištenje prostora i opreme)

Prostor i oprema Centra mogu se koristiti za provedbu aktivnosti društveno korisnog učenja sukladno internim pravilima institucije domaćina.

Za organizaciju i nadzor korištenja prostora odgovorna je osoba definirana sporazumom o suradnji ili planom aktivnosti.

Članak 7.

(Dokumentiranje i evaluacija)

Po završetku aktivnosti izrađuje se sažeti izvještaj koji može sadržavati:

- opis provedenih aktivnosti,
- postignute rezultate,
- preporuke za unapređenje usluga.

Rezultati studentskog rada mogu poslužiti kao podloga za pokretanje inovacijskih inicijativa sukladno Procedura identifikacije i odabira socijalne inovacije .

Članak 8.

(Odgovornosti)

Za provedbu ove Procedure odgovorni su:

- voditelj dislocirane jedinice,
- mentori uključeni u provedbu aktivnosti,
- prekogranični koordinator (u dijelu razmjene iskustava između dislociranih jedinica).

Institucija domaćin osigurava administrativnu i organizacijsku potporu u okviru svojih postojećih kapaciteta.

Članak 9.

(Načelo proporcionalnosti)

Opseg i intenzitet aktivnosti društveno korisnog učenja prilagođavaju se raspoloživim kapacitetima i potrebama sustava socijalne skrbi.

Članak 10.

(Završne odredbe)

Ova Procedura primjenjuje se na sve aktivnosti društveno korisnog učenja u okviru Centra, uz poštivanje važećih propisa Republike Hrvatske i Republike Slovenije te internih akata institucija partnera.

G. PROTOKOL POKRETANJA PILOT-INTERVENCIJE

Članak 1.

(Svrha)

Ovim Protokolom uređuje se način formalnog pokretanja pilot-intervencije socijalne inovacije nakon donošenja odluke sukladno Proceduri identifikacije i odabira socijalne inovacije te Proceduri razvoja i pilot-provedbe socijalne inovacije.

Cilj ovog Protokola jest osigurati:

- jasno definirane ciljeve i opseg pilot-intervencije,
- precizno određivanje odgovornosti,
- utvrđivanje pokazatelja uspjeha prije početka provedbe,
- kontrolirano upravljanje rizicima,
- transparentnost i dokumentiranost početka pilot-aktivnosti.

Članak 2.

(Područje primjene)

Ovaj Protokol primjenjuje se na sve pilot-intervencije koje se provode u okviru Centra, neovisno o izvoru financiranja i institucionalnom kontekstu provedbe.

Protokol se primjenjuje u obje dislocirane jedinice Centra te, kada je primjenjivo, uz prekograničnu koordinaciju.

Članak 3.

(Preduvjeti za pokretanje pilot-intervencije)

Pilot-intervencija može započeti isključivo ako su prethodno:

- donesena formalna odluka o pokretanju inovacije,
- izrađen operativni plan pilot-provedbe,
- definirani pokazatelji uspjeha,
- utvrđeni institucionalni i organizacijski preduvjeti provedbe,
- osigurani minimalni operativni kapaciteti (prostor, vrijeme, odgovorne osobe).

Članak 4.

(Obrazac pokretanja pilot-intervencije)

Prije početka provedbe izrađuje se Obrazac pokretanja pilot-intervencije koji mora sadržavati najmanje:

- Naziv inovacije
- Kratak opis problema koji se rješava
- Ciljeve pilot-intervencije
- Trajanje pilot-faze
- Definirani uzorak (korisnici / organizacijske jedinice)
- Odgovorne osobe
- Definirane pokazatelje uspjeha
- Plan prikupljanja podataka
- Identificirane rizike i mjere ublažavanja
- Procjenu organizacijskih implikacija
- Obrazac potpisuje voditelj dislocirane jedinice.

U slučaju prekogranične relevantnosti, obrazac se dostavlja prekograničnom koordinatoru radi evidencije i usklađivanja.

Članak 5.

(Definiranje pokazatelja uspjeha)

Pokazatelji uspjeha moraju biti:

- jasno mjerljivi,
- vremenski definirani,
- povezani s ciljevima intervencije,
- proporcionalni opsegu pilot-aktivnosti.

Pokazatelji mogu uključivati kvantitativne i kvalitativne elemente.

Bez prethodno definiranih pokazatelja pilot-intervencija se ne može pokrenuti.

Članak 6.

(Upravljanje rizicima)

Prije početka pilot-intervencije provodi se osnovna procjena rizika, uključujući:

- organizacijske rizike,
- operativne rizike,
- regulatorne rizike,
- reputacijske rizike.

Za identificirane rizike definiraju se odgovarajuće mjere ublažavanja.

Članak 7.

(Evidencija početka provedbe)

Danom početka pilot-intervencije smatra se datum evidentiran u Obrascu pokretanja pilot-intervencije.

Voditelj dislocirane jedinice odgovoran je za:

- arhiviranje dokumentacije,
- obavještanje uključenih dionika,
- osiguravanje usklađenosti s važećim propisima.

Članak 8.

(Odgovornosti)

Za provedbu ovog Protokola odgovorni su:

- voditelj dislocirane jedinice,
- članovi prekograničnog tima za inovacije uključeni u pilot-intervenciju,
- prekogranični koordinator (u dijelu usklađenosti i razmjene informacija).

Članak 9.

(Načelo proporcionalnosti)

Razina formalizacije i opseg dokumentacije prilagođavaju se složenosti pilot-intervencije, uz poštivanje načela proporcionalnosti i operativne učinkovitosti.

H. PROTOKOL IZVJEŠTAVANJA I TRANSPARENTNOSTI

Članak 1.

(Svrha)

Ovim Protokolom uređuje se način izvještavanja o aktivnostima Centra za inovacije u socijalnoj skrbi te osiguravanje transparentnosti rada u odnosu na institucije partnera, nadležna tijela i širu javnost.

Cilj ovog Protokola jest osigurati:

- pravodobno i točno dokumentiranje rezultata inovacijskih aktivnosti,
- informirano donošenje odluka o daljnjoj primjeni inovacija,
- institucionalnu odgovornost,
- javnu vidljivost rada Centra,
- usklađenost s načelima transparentnosti i fiskalne odgovornosti.

Članak 2.

(Područje primjene)

Ovaj Protokol primjenjuje se na:

- pilot-intervencije,
- akcijska istraživanja,
- aktivnosti društveno korisnog učenja,
- aktivnosti vezane uz bazu dobrih praksi,
- aktivnosti prekogranične suradnje.

Protokol se primjenjuje u obje dislocirane jedinice Centra.

Članak 3.

(Vrste izvještaja)

U okviru rada Centra izrađuju se sljedeće vrste izvještaja:

- Evaluacijski izvještaj o pilot-intervenciji
- Sažeti godišnji izvještaj o radu Centra
- Izvještaji o provedbi programa društveno korisnog učenja
- Tematski izvještaji (ako su potrebni)

Vrsta izvještaja mora odgovarati opsegu i značaju provedene aktivnosti.

Članak 4.

(Sadržaj evaluacijskog izvještaja)

Evaluacijski izvještaj o pilot-intervenciji mora sadržavati najmanje:

- opis inovacije i ciljeva pilot-provedbe,
- razdoblje i opseg provedbe,
- ostvarene rezultate u odnosu na definirane pokazatelje uspjeha,
- analizu organizacijskih i financijskih implikacija,
- procjenu održivosti i mogućnosti širenja,
- identificirane rizike i ograničenja,
- preporuku o daljnjem postupanju.

Izvještaj mora biti utemeljen na dokumentaciji i prikupljenim podacima tijekom pilot-faze.

Članak 5.

(Godišnji izvještaj o radu Centra)

Godišnji izvještaj o radu Centra mora sadržavati:

- pregled provedenih inovacijskih inicijativa,
- pregled pilot-aktivnosti i njihov status,
- aktivnosti vezane uz bazu dobrih praksi,
- aktivnosti društveno korisnog učenja,

- aktivnosti prekogranične suradnje,
- sažeti prikaz financijskih implikacija (ako je primjenjivo).

Godišnji izvještaj izrađuje se na razini dislocirane jedinice te se dostavlja prekograničnom koordinatoru radi objedinjavanja.

Članak 6.

(Transparentnost prema institucijama partnerima)

Evaluacijski i godišnji izvještaji dostavljaju se:

- institucijama domaćinima,
- nadležnim upravnim tijelima (ako je primjenjivo),
- prekograničnom koordinatoru.

U slučaju aktivnosti povezanih s proračunskim sredstvima, izvještavanje se provodi sukladno važećim propisima i internim aktima institucija partnera.

Članak 7.

(Javna vidljivost)

Sažeti prikazi rezultata inovacijskih aktivnosti mogu se javno objavljivati putem:

- mrežnih stranica institucija partnera,
- stručnih skupova i konferencija,
- publikacija i stručnih članaka.

Objava podataka mora biti usklađena s propisima o zaštiti osobnih podataka i drugim važećim propisima.

Članak 8.

(Načelo proporcionalnosti)

Razina detaljnosti izvještaja mora biti razmjerna:

- opsegu inovacije,
- razini korištenih resursa,
- institucionalnom značaju intervencije.

Manje pilot-aktivnosti mogu se dokumentirati sažetim izvještajem, dok sustavno relevantne inovacije zahtijevaju opsežniju analizu.

Članak 9.

(Odgovornosti)

Za provedbu ovog Protokola odgovorni su:

- voditelj dislocirane jedinice (izrada izvještaja),
- prekogranični koordinator (usklađivanje i objedinjavanje),
- članovi prekograničnog tima za inovacije uključeni u provedbu aktivnosti.

Institucija domaćin osigurava administrativnu potporu u okviru svojih postojećih kapaciteta.

Članak 10.

(Vidljivost i komunikacija projekta CENTINOSS)

U okviru izvještavanja i javne komunikacije o radu Centra, osigurava se odgovarajuće navođenje činjenice da je Centar uspostavljen kroz projekt prekogranične suradnje Interreg Slovenija – Hrvatska „CENTar za INOvacije u Socijalnoj Skrbi – CENTINOSS“.

U svim javnim prezentacijama, publikacijama i komunikacijskim materijalima koji se odnose na aktivnosti razvijene u okviru projekta CENTINOSS poštuju se pravila vidljivosti programa Interreg i važeći komunikacijski standardi Europske unije.

Nakon završetka provedbe projekta, Centar može u komunikaciji isticati da je uspostavljen uz potporu programa Interreg, uz poštivanje važećih pravila o korištenju vizualnog identiteta i oznaka Europske unije.

Članak 11.

(Završne odredbe)

Ovaj Protokol primjenjuje se na sve aktivnosti Centra te predstavlja obvezni okvir za dokumentiranje rezultata i osiguravanje transparentnosti rada.

I. PROTOKOL KORIŠTENJA PROSTORA I OPREME CENTRA

Članak 1.

(Svrha)

Ovim Protokolom uređuje se način korištenja prostora i opreme Centra za inovacije u socijalnoj skrbi u dislociranim jedinicama u Republici Hrvatskoj i Republici Sloveniji.

Cilj ovog Protokola jest osigurati:

- transparentno i odgovorno korištenje prostora i opreme,
- jasno definiranje odgovornosti korisnika,
- očuvanje imovine institucija domaćina,
- usklađenost s internim aktima institucija partnera,
- pravilno evidentiranje korištenja resursa.

Članak 2.

(Područje primjene)

Ovaj Protokol primjenjuje se na:

- prostor dislociranih jedinica Centra,
- opremu nabavljenu kroz projekt CENTINOSS,
- opremu i resurse koje osiguravaju institucije domaćini,
- aktivnosti i-teama,
- aktivnosti društveno korisnog učenja,
- pilot-aktivnosti i druge programske aktivnosti Centra.

Članak 3.

(Načela korištenja)

Korištenje prostora i opreme temelji se na sljedećim načelima:

- namjenskog korištenja (isključivo za aktivnosti Centra),
- odgovornog postupanja,

- racionalnog korištenja resursa,
- zaštite imovine institucije domaćina,
- transparentnosti i evidencije.

Prostor i oprema ne smiju se koristiti u komercijalne svrhe niti za aktivnosti koje nisu povezane s programskim djelovanjem Centra.

Članak 4.

(Rezervacija prostora)

Korištenje prostora Centra planira se unaprijed.

Rezervaciju prostora odobrava voditelj dislocirane jedinice ili osoba koju on/ona ovlasti.

Za svaku planiranu aktivnost evidentiraju se:

- naziv aktivnosti,
- odgovorna osoba,
- datum i vrijeme korištenja,
- procijenjeni broj sudionika.

Članak 5.

(Odgovornost za korištenje prostora)

Za organizaciju i nadzor aktivnosti u prostoru Centra odgovorna je osoba navedena u rezervaciji.

Odgovorna osoba dužna je:

- osigurati da se prostor koristi u skladu s njegovom namjenom,
- nadzirati pravilno korištenje opreme,
- osigurati da se prostor po završetku aktivnosti vrati u uredno stanje.

Članak 6.

(Korištenje opreme)

Oprema Centra može se koristiti isključivo u svrhu provedbe programskih aktivnosti.

Posebno se to odnosi na:

- tehničku i multimedijску opremu,
- računalnu opremu,
- 3D tehnologiju i druge specijalizirane alate.

Korištenje specijalizirane opreme dopušteno je samo osobama koje su za to educirane ili pod nadzorom ovlaštene osobe.

Članak 7.

(Evidencija korištenja opreme)

Za opremu veće vrijednosti vodi se evidencija korištenja.

Evidencija može sadržavati:

- datum korištenja,
- naziv aktivnosti,
- ime odgovorne osobe,
- eventualne tehničke napomene.

U slučaju oštećenja ili kvara, odgovorna osoba dužna je bez odgode obavijestiti voditelja dislocirane jedinice.

Članak 8.

(Usklađenost s internim aktima)

Korištenje prostora i opreme mora biti usklađeno s:

- internim aktima institucije domaćina,
- pravilima o zaštiti na radu,
- pravilima o zaštiti osobnih podataka,
- pravilima o sigurnosti informatičkih sustava.

U slučaju nesukladnosti primjenjuju se odredbe internih akata institucije domaćina.

Članak 9.

(Korištenje u okviru društveno korisnog učenja)

U slučaju korištenja prostora i opreme za aktivnosti društveno korisnog učenja:

- mentor ili odgovorna osoba iz visokoškolske ustanove snosi odgovornost za organizaciju aktivnosti,
- studenti koriste opremu pod nadzorom mentora ili ovlaštene osobe.

Detalji se mogu dodatno urediti sporazumom o suradnji s visokoškolskom ustanovom.

Članak 10.

(Prekogranična koordinacija)

U slučaju zajedničkih prekograničnih aktivnosti, korištenje prostora i opreme usklađuje se između dislociranih jedinica putem prekograničnog koordinatora.

Članak 11.

(Načelo proporcionalnosti)

Razina formalizacije i evidencije prilagođava se opsegu aktivnosti, uz poštivanje načela proporcionalnosti i operativne učinkovitosti.

Članak 12.

(Završne odredbe)

Ovaj Protokol primjenjuje se na sve aktivnosti Centra te ne stvara novu pravnu osobnost niti poseban imovinski režim, već se provodi u okviru postojećih institucionalnih struktura partnera.

J. PROTOKOL PRIJENOSA INOVACIJE U REDOVNE PROCESSE JAVNE UPRAVE I SUSTAVA SOCIJALNE SKRBI

Članak 1.

(Svrha)

Ovim Protokolom uređuje se način prijenosa socijalne inovacije iz faze pilot-provedbe u redovne procese i nadležnosti javne uprave i institucija u sustavu socijalne skrbi.

Cilj ovog Protokola jest osigurati:

- institucionalnu integraciju uspješno testiranih rješenja,
- jasno definiranje odgovornosti za daljnju provedbu,
- kontinuitet aktivnosti nakon završetka pilot-faze,
- održivost inovacije unutar postojećih organizacijskih struktura.

Članak 2.

(Područje primjene)

Ovaj Protokol primjenjuje se na socijalne inovacije za koje je, sukladno Proceduri evaluacije i donošenja odluke o prijenosu u sustav, donesena odluka o integraciji u redovne procese.

Članak 3.

(Preduvjeti za pokretanje prijenosa)

Prijenos inovacije može započeti isključivo ako su prethodno:

- izrađen evaluacijski izvještaj,
- utvrđeni mjerljivi učinci pilot-intervencije,
- identificirani organizacijski i financijski preduvjeti integracije,
- definirano nadležno tijelo ili organizacijska jedinica koja preuzima provedbu.

Članak 4.

(Plan prijenosa)

Prije formalnog prijenosa izrađuje se Plan prijenosa inovacije.

Plan prijenosa mora sadržavati najmanje:

- Opis inovacije i postignutih rezultata
- Razloge za integraciju u redovni sustav
- Identifikaciju nadležnog tijela ili organizacijske jedinice
- Opis potrebnih organizacijskih prilagodbi
- Procjenu financijskih implikacija (ako je primjenjivo)
- Rokove implementacije
- Definirane odgovorne osobe
- Plan praćenja provedbe nakon prijenosa

Plan prijenosa izrađuje voditelj dislocirane jedinice uz konzultaciju prekograničnog koordinatora.

Članak 5.

(Preuzimanje odgovornosti)

Integracijom inovacije u redovni sustav, odgovornost za provedbu prelazi na nadležno tijelo ili organizacijsku jedinicu definiranu Planom prijenosa.

Centar u toj fazi:

- više ne provodi operativnu implementaciju,
- može pružati savjetodavnu i metodološku potporu,
- prati početnu fazu integracije radi osiguravanja kontinuiteta.

Članak 6.

(Institucionalna prilagodba)

Ako je za integraciju inovacije potrebno:

- izmijeniti interne akte,
- redefinirati zaduženja radnih mjesta,
- prilagoditi organizacijske procese,

– osigurati proračunska sredstva,

takve prilagodbe provode se sukladno važećim propisima i internim aktima nadležnih institucija.

Ovaj Protokol ne stvara novu organizacijsku jedinicu niti novu pravnu osobu.

Članak 7.

(Dokumentacija)

U okviru prijenosa inovacije izrađuje se i arhivira sljedeća dokumentacija:

- evaluacijski izvještaj,
- odluka o integraciji,
- Plan prijenosa,
- zapisnik o preuzimanju odgovornosti.

Dokumentacija se dostavlja prekograničnom koordinatoru radi evidencije i razmjene znanja između dislociranih jedinica.

Članak 8.

(Praćenje nakon prijenosa)

U razdoblju od najmanje šest mjeseci od dana integracije inovacije, Centar može provoditi praćenje implementacije radi:

- utvrđivanja stabilnosti provedbe,
- identifikacije eventualnih prilagodbi,
- prikupljanja podataka za daljnju diseminaciju dobre prakse.

Praćenje se provodi u suradnji s nadležnim tijelom koje je preuzelo provedbu.

Članak 9.

(Prekogranična dimenzija prijenosa)

U slučaju inovacije s prekograničnom primjenjivošću, rezultati prijenosa razmatraju se na razini obje dislocirane jedinice radi:

- mogućnosti paralelne integracije u drugoj državi,
- prilagodbe modela prema nacionalnom kontekstu,
- razmjene iskustava o institucionalizaciji rješenja.

Članak 10.

(Načelo održivosti)

Prijenos inovacije mora biti utemeljen na procjeni dugoročne održivosti, uključujući:

- institucionalnu prihvatljivost,
- financijsku izvedivost,
- organizacijsku kapacitiranost,
- usklađenost sa strateškim dokumentima.

Članak 11.

(Završne odredbe)

Ovaj Protokol primjenjuje se na sve inovacije za koje je donesena odluka o integraciji u redovni sustav te predstavlja ključni mehanizam institucionalizacije rezultata rada Centra.